

PASTORALĂ LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI 2003

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române în America și Canada

*Iubitului cler și dreptmăritorilor creștini,
pace și bucurie sfântă de la Hristos Domnul,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

**Prea Cucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,**

Ne-a învrednicit Dumnezeu să încheiem un an de misiune în Statele Unite și Canada, misiune începută cu mult zel și dorință de a împlini lucrul Domnului. Dar lucrul dumnezeiesc și cel omenesc cer efort, răbdare și stăruință pentru a da roade. Praznicul Nașterii Domnului este un moment binecuvântat să luăm aminte la misiunea noastră și să primim noi puteri în împlinirea ei. Căci de două mii de ani fundamentul acestei misiuni este vestirea pogorării lui Dumnezeu printre oameni pentru a-i aduce la înțelegerea rostului lor și al universului.

Troparul Nașterii Domnului ne vorbește despre Lumina adusă de Fiul lui Dumnezeu prin Întrupare:

„Nașterea Ta, Hristoase Dumnezeul nostru,
Răsărit-a lumii Lumina cunoștinței,
Căci întru dânsa cei ce slujeau stelelor,
De la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății,
Și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus,
Doamne, slavă Ție!”

În ziua întâi a Creației a zis Dumnezeu „Să fie lumină”. Și a fost lumină. Și a văzut Dumnezeu că este bună lumina, și a despărțit Dumnezeu lumina de întuneric. (Geneză 1, 3-4). Dumnezeu a sădit lumina în lumea ce o crease, lumina însemnând ordine, rânduială a lucrurilor după planul Creatorului, dar și putința înțelegerii acestei ordini. În lumina fizică, ochiul omului descoperă creația și are capacitatea, prin lumina lui spirituală, rațiunea și conștiința, să surprindă ordinea lumii și să se includă în ea. Dar această surprindere nu o poate asuma singur omul care de-abia deschisese ochii spre lume, ci presupune o legătură a omului cu lumina necreată, venită de la Creator.

Dumnezeu însuși a separat lumina de întuneric, ordinea conformă Creației de ceea ce este potrivnic și în neorânduială. A fi în lumină înseamnă din prima clipă a Creației a împlini voia lui Dumnezeu, iar a fi în întuneric, a fi opus acestei voințe divine.

Întunericul l-a cuprins pe Adam care a căutat lumina, dar a fost înșelat de diavol: „În ziua în care veți mânca din pomul cunoștinței binelui și răului, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul” (Geneză 3, 5). Înșelătoare cuvinte care vorbesc despre cunoștința binelui și a răului și despre îndumnezeire. Dar modul dobândirii lor era contrar voinței lui Dumnezeu, care nu-l crease orb pe om, ci îi dăruise libertatea de a ajunge la deplina cunoștință crescând în iubirea lui Dumnezeu. Ispititorul îl ademenește pe Adam cu

o îndumnezeire fără Dumnezeu. Cel ce a ascultat și a dorit falsa lumină a pierdut-o pe cea adevărată și s-a aflat în întuneric.

Istoria omenirii după Adam este o căutare a luminii. Omul dăruia în jertfa de animale din ale sale pentru a recâștiga lumina cea adevărată, adică viața cea adevărată care este cea a comuniunii cu Dumnezeu. În jertfirea mielului Legii se arăta nădejdea trecerii omului din nou la viață. Și în acest sens jertfa era o lumină prevestitoare a adevăratei lumini, Întruparea Fiului lui Dumnezeu.

Troparul Praznicului vestește lumina adusă de Hristos. Hristos Însuși se descoperă pe Sine ca lumină: „Eu sunt lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.” (Ioan 8, 12). Lumina vieții este cea pe care am primit-o de la Creator, dar pe care prin păcat, am întunecat-o. Este lumina ființială care ne arată chip al Dumnezeu. Ori Dumnezeu este iubire, l-a creat pe om din iubire și L-a trimis pe Fiul Său să-l mântuiască din iubire. Hristos „chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, mai întâi născut decât toată făptura” (Col. 1, 15), ne-a redescoperit adevăratul „chip al lui Dumnezeu” ca lumină, adică ca iubire a Tatălui ce se revarsă în lume, către om și întreaga făptură. Acest „chip al lui Dumnezeu” întors către lume a redat strălucirea cea pierdută a chipului uman. Căci „Cuvântul, ca Fiul lui Dumnezeu, iubește pe Tatăl și pe Duhul Sfânt, iar ca atare, poate arăta iubirea și bunătatea către oameni”, spune P. Stăniloae. Iubirea și bunătatea aduse de Hristos strălucesc de pe chipul lui arătându-Se Dumnezeu adevărat și om adevărat. Dar în același fel, iubirea și bunătatea unui om se reflectă pe fața lui ca lumină, pentru că este deschis celorlalți, pentru că se dăruiește lor. Această lumină ca reflex al iubirii este descoperirea adevăratei noastre firi rezidite în Hristos.

Întreaga creație se bucură de această rezidire, după cum cântăm în Tropar. Ordinea dintru început a fost restabilită și stelele vestesc slava lui Dumnezeu și lumina readusă lumii. Cei înțelepți au știut să citească aceste semne ale unei noi lumi și să se închine Împăratului cerului ce a luat trup omenesc. Ceea ce înseamnă că încă de la Întrupare lumea mărturisea schimbarea adusă de Fiul lui Dumnezeu. Lumina a străpuns întunericul vechii lumi și creatura întregă a regăsit speranța. De aceea praznicul Nașterii Domnului este pentru veșnicie semnul nădejzii reînnoite al faptului că Dumnezeu este cu noi și lumina feței Lui este izvorul luminii lumii.

Iubiți frați întru Hristos,

Această lumină a Întrupării Cuvântului ne este izvor de putere și de înțelepciune în împlinirea misiunii pe care Împăratul Ceresc ne-a rânduit-o. Dumnezeu ne-a binecuvântat strădaniile de multe luni și numai cu câteva zile în urmă am devenit proprietarii noului Centru Eparhial despre care știți cu toții. Ceea ce înseamnă că avem acum o mare șansă de a porni o nouă misiune, dar și o mare responsabilitate. Acest nou centru ne va oferi posibilitate să ne rugăm fierbinte lui Dumnezeu să ne dăruiască gândul cel bun în misiunea noastră, rugăciune care se va desfășura zilnic în biserica acestui Centru, devenită acum Catedrala Sf. Împărați Constantin și Elena. O mai bună organizare administrativă a Arhiepiscopiei noastre va fi posibilă în acest Centru, prin spațiile pe care le oferă, dar și prin personalul care va activa în aceste spații. Conferințe, seri duhovnicești, întâlniri inter-ortodoxe și inter-creștine vor fi organizate la noul Centru. Toate acestea reprezintă un angajament pe care ni-l luăm în acest moment de a ne arăta destoinici lucrători în via Domnului. Dar acest angajament este însoțit și de o responsabilitate financiară deloc ușoară, responsabilitate pentru care vă cer ajutorul. Până nu demult, acest proiect de a avea un Sediul al Arhiepiscopiei părea aproape imposibil.

Prin strădania și jertfa dumneavoastră am îndrăznit să pornim la drum și sunt încredințat că împreună, preoți și credincioși ai Arhiepiscopiei, putem purta această sarcină până la capăt.

În această zi de mare praznic vă doresc tuturor sărbători fericite, cu sănătate, pace, bucurii și lumină din lumina lui Hristos cel născut în iesle pentru dumneavoastră și toți cei dragi. Îl rog pe Bunul Dumnezeu, Cel ce a privit la neputința noastră și L-a trimis pe Fiul Său „să se nască și să crească, să ne mântuiască”, cum spune colindul, să privească în sufletele fiecăruia dintre noi și să ne răsplătească dragostea și tot darul pentru Biserica Unuia Născut.

Noul An să ne fie prilej de speranță și bucurie pentru misiunea parohiilor și a Arhiepiscopiei noastre.

La Mulți Ani!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,
† **NICOLAE**

Chicago,
Praznicul Nașterii Domnului, 2003